

Intencje mszalne w tygodniu 22.02 - 28. 02. 2016

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	17.00	zm. + Joanna Kamińska
Wtorek	17.00	zm. + Tadeusz Białogłowicz
Środa	17.00	zm. + Zbigniew Dembiczak
Czwartek	17.00	zm. + Aleksander Ziemia
Piątek	17.00	dziękczynna z 90 lat życia P. Janiny Czaja
Sobota	17.00	o zdrowie dla rodziny Pytlak
Niedziela	8.00	zm. + Stefania i Karol Bek
Niedziela	10.30	zm. + Zbigniew Dembiczak
Niedziela	15.30	za parafian

Ogłoszenia duszpasterskie - 21.02.2016 r.

- Dziś II niedziela Wielkiego Postu. Pamiętajmy w swoim życiu chrześcijańskim o zdrapce wielkopostnej, o praktykach wielkopostnych; modlitwa, post i jałmużna. Zachęcam również do zapisywania się do Księgi Trzeźwości w parafii w intencji ludzi uzależnionych od alkoholu. Niech nasze świadectwo życia będzie znakiem wyboru większego dobra.
- Dziękuję Parafianom za ofiary na Kościół. Przypominam, że w tym roku będziemy kończyć konserwacje ambony i rozpoczniemy również konserwacje Wielkiego Ołtarza i obrazu Matki Bożej. Koszt konserwacji Wielkiego Ołtarza to 150.00.00 złp.
- W tygodniu Msze Święte o godzinie 17.00.
- W piątek 26.02. - nabożeństwo Drogi Krzyżowej - poprowadzi Schola. Dziękuję Kołu Gospodyń Wiejskich za rozważania modlitewne w ubiegły piątek.
- Zapraszam na film religijny - chętnych parafian - po wieczornej Mszy Świętej.
- W poniedziałek święto katedry św. Piotra. Modlimy się za Papieża Franciszka.
- W zakrystii są do nabycia wielkopostne baranki i paschaliki. Ofiara z tych znaków wielkopostnych przeznaczona jest na „Caritas”.
- Do sprzątnięcia kościoła - na sobotę 30.01. - proszę rodziny ze starej jeszcze listy; Wójtowicz (65), Sajdak - Mercik (60) bardzo dziękuję rodzinom; Szczepanik, Michalak, Wyszowski za ostatnie sobotnie sprzątnięcie kościoła.
- Tygodnik „Niedziela” do odebrania w zakrystii, a na kościele wyłożony jest jak zawsze kolejny numer Gazetki Parafialnej „Królowa Aniołów”.
- Odszedł do wieczności - z naszej wspólnoty parafialnej - śp. Tadeusz Sep. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...
- Ogłoszenie społeczne. Mała prośba od P. Sołtys Agnieszki Dembiczak do parafian odnośnie wpłaty podatków do mieszkańców wsi Wietrzno. Mieszkańcy wiedza, że P. Sołtys jest wynagradzana przez Gminę Dukla za zbieranie podatków. P. Agnieszka deklaruje oddanie tego wynagrodzenia na kościół i na konserwacje kościoła. Ale jest mała prośba o to, aby wszyscy parafianie uiszczali podatki u niej

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno

św. Michała Archaniola

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

O Ewangelii z Sercem. Zrozumieć wiarą Boże Słowo.

„Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za wielką zasługę”.

z Księgi Rodzaju - Rdz 15, 5-7.

Pod wiatr. Pod górę. Pod prąd !...

Ktoś powie może w swoim sercu - jakże to, mizerna korzyść zmagać się z wieloma przeciwnościami, trudnościami, problemami, kryzysami, mizerna to korzyść nieustannie czuć na plecach pot i może zdziwiony wzrok napotkanych ludzi, kręcących głową z dezaprobatą i pukających się w czoło - „Qui bono? - jak pytali kiedyś starożytni - czyli po co ?

Ale słowo „bonum” oznacza „dobro”; nie przymus, terror, szantaż, gniew, ale dobro. Tak, w kolejnym Wielkim Poście Pan Bóg proponuje nam nieustannie wybór cudu i wspaniałego dobra. On nie narzuca, nie wciska na siłę do ręki. Jezus kładzie przed nami dobro mówiąc: możesz wziąć, możesz wybrać, możesz pokochać, możesz być zawsze wolnym i odpowiedzialnym, możesz - jeśli tylko chcesz !

Taki Wielki Post ma cudowny sens i taki Wielki Post przynosi zrozumienie wysiłku kształtowania sumienia i sumień. Gdy nic nie muszę, tylko sam chcę, bo kocham, bo rozumiem, że wysiłek wiary jest potrzebny po to aby być w pełni dobrym człowiekiem odnajduje wielki sens. Bóg ma upodobanie w pokornych. Gdy żyjemy pokornie, to On przemienia nasze małe wysiłki, okruchy dobra w wielkie rzeczy. Świadectwo chrześcijańskie jest bardzo konkretne. Miłość i świadectwo idą razem w parze. Tak, gdyż słowa bez przykładu życia są puste. Dopiero przykład życia czyni ze słów drogę wzrastania. Z małych bezinteresownych okruchów dobra składa się nasz chrześcijański i ludzki los. Abram uwierzył - słyszymy dziś w Liturgii - i Bóg wynagrodził Abrahamowi za ten dar wiary. To zachęta i dla nas wierzących; bądźmy

Na drogach modlitwy, miłości i wiary. Medytować wypowiadane Słowo.

Dobre uczynki są naszą powinnością. Z czynów miłości będziemy sądzeni. Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie, podstawowe pytanie, jakie usłyszemy od Boga będzie dotyczyło miłości bliźniego (Por. Mt 25,31-46). Uczynki miłosierdzia to przykłady. Każdy musi sam odkryć, czego potrzebuje jego bliźni, w jaki sposób mógłby mu służyć. Jeśli ktoś kocha, Boga i bliźniego poznajemy to po tym, czy zauważa też pragnienia i potrzeby innych? W każdej chwili życia, musimy zadawać sobie to podstawowe pytanie: Jak wygląda w konkretnej praktyce moja miłość bliźniego?

Nie ma miłości do Boga bez miłości do naszych sióstr i braci. Aby za uczynki miłosierne otrzymać nagrodę wieczną, muszą one również odpowiadać pewnym warunkom, a mianowicie: trzeba je spełniać w czystej intencji, chętnie, nieustannie i bez względu na osoby, którym je wyświadczamy i mamy je wypełniać z wielką miłością, tak aby czyny potwierdzały wypowiadane przez nas słowa. (cdn.)

Życie Duchowe.

Uczynki Miłosierdzia chrześcijańskiego.

Najważniejszym i pierwszym ze wszystkich przykazań, jakie dał nam Pan Jezus jest jak wiemy miłość Boga i miłość bliźniego. Miłość bliźniego przejawia się w naszym chrześcijańskim życiu wypełnianiem uczynków miłosierdzia, dzięki którym przychodzimy z pomocą bliźniemu w potrzebach jego ciała i duszy (por. KKK 2447). Św. Jakub Apostoł napisał: „**Wiara bez uczynków jest bezowocna, jest martwa**” (Jk 2, 20).

Na podstawie nauki Jezusa Kościół sporządził spis uczynków dobrych, miłosiernych, względem bliźniego. Znamy je z nauki katechizmu, jako uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy. (KKK 2447).

Głodnych nakarmić „*Tak obejmiecie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść*” (Mt 25,34-35) Problem ludzi biednych jest obecny w każdej epoce i w każdym systemie. Szacuje się obecnie, że na świecie głoduje ok. miliarda ludzi. Co 3,6 sekundy ktoś umiera z głodu. A zarazem wiele ludzi na świecie jest otyłych i ma nadmiar żywności. Jan Paweł II napisał: „*Trzeba spojrzeć miłości, aby dostrzec obok siebie brata, który wraz z utratą pracy, dachu nad głową, możliwości godnego utrzymania rodziny i wykształcenia dzieci doznaje poczucia opuszczenia, zagubienia i beznadziei*”. Ludzie, którzy cierpią z powodu nędzy, niedostatku, głodu, często wstydzą się do tego przyznać, ukrywają biedę. Pomoc dla nich musi być dyskretna i pełna szacunku. Forma dzielenia się może mieć charakter jałmużny, lub pośredni - stworzenie warunków umożliwiających innym zdobywanie środków do życia - pamięć o głodnych wymaga roztropnego korzystania z chleba i żywności. Grzechem jest marnowanie żywności. Pomoc głodnym możemy w różny sposób. Dzielimy się tym, na co nas stać, albo na przykład zaoszczędzone w wyniku postanowień wielkopostnych pieniądze ofiarujemy na wyżywienie ludzi

Już za niedługo rekolekcje parafialne...

“*Oto Matka Twoja*” - Pan Jezus w testamencie z krzyża dał nam swoją Matkę, aby już nigdy nikt nie był sam. Tak, pragniemy na początku tego Wielkiego Postu przyjąć na nowo Matkę Bożą do naszych serc, do naszych poszukiwań, powołań i wraz z Nią uczyć się rozeznawania woli Bożej oraz

spełniania jej w codzienności. **Rekolekcje z Maryją - Matką poszukujących drogi** - w sposób szczególny adresowane są do całej parafii, do tych którzy pragną **w głębi swojego serca usłyszeć, do czego zaprasza Pan Bóg** i wypełnić to Boże wezwanie tak, jak Maryja - wiernie i do końca. „*Wyprowadzę was na pustynię i przemówię do serca*” (Oz 2,16). Tak, Bóg pragnie posłużyć się nami, by przekazać to zaproszenie do tych, których serca już długo szukają i ciągle czekają, aż wypełni się najgłębsze pragnienie ich serca.... Rekolekcje to czas łaski, spotkania z miłosiernym Ojcem i doświadczenia Jego cudu miłości. Rekolekcje to okazja do przyjęcia nowego życia w Jezusie i darów Ducha Świętego. Niech pragnienie rekolekcji wzbudzi w nas większą wiarę w Boże cuda.

Wspomnienia parafian z Wietrzna. Cz. 1.

Lata powojenne XX wieku to trudny okres czasu w dziejach naszej wioski i parafii. I chociaż wioska uniknęła może wielkich wojennych zniszczeń, to jednak dźwiganie się z koszmarów wojny przychodziło z dużym trudem. Wielu mieszkańców Wietrzna nie powróciło do swych rodzin, kilkoro pozostało na stałe na Zachodzie, a inni wyjechali w poszukiwaniu lepszej przyszłości. Ci, którzy przeżyli pożogę II Wojny Światowej dźwigali na swoich barkach odbudowę domostw, gospodarstw rolnych.

Polityka państwa i ogromna propaganda o barwach marksistowsko-leninowskich narzucała na ludność wiejską nowe nadania w postaci obowiązkowych dostaw żywności i produktów rolnych. W sferze wiary i moralności - życia kościelnego wprowadzono także znaczne ograniczenia samych praktyk religijnych.

Działalność Kościoła Katolickiego traktowana była, jako wroga Państwu. Mimo tych negatywnych znaków do życia codziennego wkradała się ogromna nadzieja na lepsze jutro. Życie stało się z jednej strony pozbawione strachu przed łapankami i przed wywózką do obozów koncentracyjnych, bądź zsyłki na zesłanie, a z drugiej strony napawało kręgi konserwatywne strachem przed aresztowaniem przez aparat polityczny rodzącego się systemu nakazowego. Do więzienia po wojnie można było trafić nawet za słuchanie radia, radiostacji zachodnich. W użyciu były radia detektorowe lub niemieckie bateryjne. Nakazowo obowiązywała praca na rzecz odbudowy kraju. Młodzież zrzeszano w upolityczniane związki, tworzone oddziały dla dziewcząt pod nazwą SP (Służba Polsce), a chłopców wcielano do Junaków.

Prowadzono na szeroką skalę inwigilację osób opowiadających się przeciwko nakazom stalinowskich władz. Upaństwowiano prywatne zakłady produkcyjne,